

2. postna nedelja – leto B

Jezusova spremenitev

Čez šest dni je Jezus vzel Petra, Jakoba in Janeza in jih same zase peljal na visoko goro. Vpričo njih se je spremenil. Njegova oblačila so postala bleščeča, nadvse bela, da jih tako ne more pobeliti noben belivec na svetu. In prikazal se jim je Elija z Mojzesom in pogovarjala sta se z Jezusom. Oglasil se je Peter in rekel Jezusu: »Rabi, dobro je, da smo tukaj. Postavimo tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ni namreč vedel, kaj bi rekel, kajti zelo so se prestrašili. Naredil se je oblak in jih obsenčil. In iz oblaka se je zaslišal glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« Ko so se hitro ozrli naokrog, niso videli nikogar več, razen Jezusa samega, ki je bil z njimi.

In medtem ko so šli z gore, jim je naročil, naj nikomur ne pripovedujejo tega, kar so videli, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih. To besedo so ohranili zase in se med seboj spraševali, kaj pomeni vstati od mrtvih. Mr 9,2-10

Čemu spremenitev

Pred nami je eden tistih odlomkov, ki je razumljiv le znotraj širšega dogajanja, v katerega je postavljen. Temu v prid govori tudi neverjetna doslednost treh evangelistov, ki o njem poročajo. Poleg Markovega poročila, ki smo ga prebrali, ta dogodek opisujeta tudi evangelista Matej in Luka. Zanimivo je, da ni zelo podobno le poročilo, ampak celoten sklop dogodkov, ki ga obdajajo. Vsi trije imajo namreč popolnoma enak okvir, in sicer: Začne se s Petrovo izpovedjo vere, potem sledi pri vseh treh prva Jezusova napoved trpljenja, za tem je odlomek o Jezusovi spremenitvi. Enotnost poročil se nadaljuje s poročilom o Jezusovi ozdravitvi božjastnega dečka, sledi druga napoved trpljenja, ter prepir med učenci o tem, kdo je največji.

Jezusova spremenitev je očitno povezana z ostalim dogajanjem. Lahko bi rekli, da celota kaže na običajno pot vere. Poglejmo. Peter se navdušeno postavi v ospredje, ko Jezus sprašuje, kaj pravijo ljudje o njem. Peter brez dvoma spozna Jezusa za Mesija, Odrešenika. To je prvotno navdušenje učenca, ki je spoznal svojega učitelja. A Jezus ni kakršenkoli učitelj, dobro pozna človeško naravo, zato učence hitro prizemlji, ko jim napove svoje trpljenje. No, Peter ne bi bil Peter, če ne bi protestiral, da učitelj ne sme trpeti. A tudi Jezus mu ne ostane dolžan, in ga ostro zavrne: »Poberi se! Za menoj, stan, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to kar je človeško!« Potem jim spregovori o potrebnosti odpovedi. Torej: Petrovemu navdušenju sledi Jezusova napoved trpljenja, potem Petrovo upiranje in nazadnje Jezusova zahteva, da je življenje v veri mogoče le, če smo pripravljeni na odpoved.

In temu sledi Jezusova spremenitev. Logično, kako naj človek sledi učitelju, ki govori le o trpljenju? Kakšne predstave je imel Peter o veri nam pove sklep teh odlomkov, ko se s prijatelji prepira, kdo je največji. Mar ni razumljivo? Kdo bi počel nekaj, kar ne prinaša nobene koristi!? Jezus jih po prvi napovedi trpljenja potolaži s spremenitvijo. Kako čudovito blaženo stanje, v katerem bi Peter brez pomisleka postavil šotore in tam bival do konca svojih dni. No, tako ne gre. Jezus jih pošlje v dolino, kjer jih že čaka presenečenje. Neki oče je prosil učence naj izženejo hudega duha iz njegovega sina. Učencem to ni uspelo, Jezus pojasni zakaj: Niso dovolj molili! Dogodek nam govori, da je naša vera smiselna, če služi drugemu. A služila bo, če bomo tesno povezani z Očetom. Kot da bi to še ne bilo dovolj, Jezus drugič napove trpljenje, učenci pa razmišljajo, kdo je največji.

Kako življenjsko in kako žalostno?! Jezus dopoveduje eno, učenci si predstavljajo drugo. Križata se dve logiki: božja in človeška. Jezus govori o sprejemanju, ki je sad sprejemanja trpljenja, umiranja, molitve in služenja. Učenci pa razmišljajo, kje bi se utaborili, kako bi se trpljenju izognili in kdo bo zasedel prvo mesto.

Kje vse se nam vrivajo človeške želje, nam najbrž ne bo težko opaziti. Mogoče bo težje opaziti, kako nam Jezus napoveduje trpljenje in nas vabi k umiranju. Še težje mogoče je prepoznati njegovo sprejemanje. Vse to je naš post. Sprejemanje božje logike in odpovedovanje človeški, spreminjanje lastnih predstav in sprejemanje božjih. Post je torej celoten proces, ki smo ga videli že pri prvi nedelji:

- Duh je Jezusa odvedel v puščavo – danes vodi učence v puščavo vere,
- Satan ga je skušal – danes smo slišali, da skuša Petra,
- Živel je med zvermi in angeli so mu stregli – tudi učenci so ves čas razpeti med spremenjenje in trpljenje, med utaboritev in pot naprej,
- Šel je in oznanjal evangelij – učenci so poklicani, da izganjajo.

Naj bo torej zgled Jezusovega posta povabilo za vse, kar bomo počeli v tem postnem času. Kot ob evangeliju prve nedelje se tudi danes vprašajmo, kam nas želi odvesti Duh, kje nas satan skuša, med čem izbiramo in h komu smo poslani. Spremenjenje ni samo sebi namen, ampak je postavljeno med dvoje napovedi o trpljenju. Če doživljamo trpljenje, naj nam Duh da videti lepo Jezusovega spremenjenja.